

ІСТОРІЯ МАЛЕНЬКОЇ КРАПЕЛЬКИ

Одного чудового ранку в дитячий садочок завітала в гості маленька Крапелька. Дітки привітались, дуже зраділи та запросили Крапельку гратися з ними.

Вихователька раніше розповідала діткам, що вода — найпоширеніша та одна з найважливіших речовин на Землі. Про неї є навіть прислів'я: «Хліб — батько, вода — мати», «Будь здоровий, як вода». Однак ця вода ніколи не знаходиться в одному місці і в одному стані — під впливом певних явищ вона любить видозмінюватися й подорожувати. Ось так і Краплинка вирушила в подорож із цікавими розповідями про воду. Діткам стало цікаво, де подорожувала маленька Краплинка, та попросили її розповісти їм захопливу історію. Перед тим як почати історію, вихователька запропонувала діткам до уваги мапу світу та розповіла, що на ній зображено багато блакитного кольору. Звичайно ж це - моря, океани, річки й озера. Наша планета майже вся блакитна, це колір води. Тільки завдяки такій кількості води на планеті можливе життя. На Землі немає жодного живого організму, який міг би прожити без води. «Що було б, якщо б не було води?» - запитала вихователька у діток. Дітки з захопленням відповідали на запитання, що

- земля була б суха,
- не вирости б рослини,
- не було б тварин, комах, риб,
- не було б морів, річок, озер,
- не було б життя на Землі.

Краплинка слухала уважно виховательку, яка розповідала діткам про користь води та про те, що її треба берегти, згадала сумну історію та дуже хотіла поділитися нею з дітками.

Усі вмостились зручніше, і Краплинка почала розповідь. Одного разу з незакритого крана бігла прозора цівка. Вода падала прямо на землю і зникала, усмоктуючись у потріскану від палючих сонячних променів.

Важка крапля води, боязко виглянувши, подивилася вниз. Вона згадала, як одного разу до неї завітало Сонечко, ласкаво пригріло її своїми промінцями. Краплинка не помітила, як на радіощах піднялася в небо. По дорозі вона зустрілася з іншими краплинками. Усі вони зібралися разом і утворили хмарку. З тих пір краплинки з задоволенням подорожували високо в небі на хмаринці. На ній сиділи краплинки і з цікавістю поглядали на землю. Одна з них зіскочила з хмаринки і полетіла на землю. Потрапила вона у струмочок. А потім помандрувала до річки, яка вилася, мов серпантин, в обхід незайманих лісів і високих гір.

Люди приходили до річки та насолоджувалися її прохолодою в літню спеку, милуватися світанками й заходами. А взимку біля річки лунав дитячий сміх, малюки й дорослі влаштували на річці каток і тепер ковзали по блискучому дзеркалу льоду на санках і ковзанах. І де вже тут було всидіти на місці! Крапельки спостерігали за ними з-під товщі льоду й ділили разом з людьми їхню радість.

Усе це було. Але було, здається, так давно!

За стільки років Крапелька багато побачила. Дізналася вона і те, що джерела і річки - невичерпні. Людина бере цю воду для своїх потреб. Та не просто бере, а витрачає її не економлячи та забруднюючи річки, озера та моря.

Ось і зараз вода витікала тоненькою цівкою з крана, а Крапля води, заплющивши очі, відправлялася в незвідане майбутнє.

Крапелька, яка завітала до нашої малечі, хотіла, щоб дітки запам'ятали цю сумну історію про її сестричок.

Діткам стало дуже шкода Крапельку, вони хотіли переконати її, що майбутнє у крапельки є, та запевнили її, що воду будуть берегти та

використовувати для потреби, поливати квіти, дерева, овочі, поїти звірів,
що крапелька дуже корисна у житті і люди без води не зможуть жити.

